

Skatteverkets information om värdering av bilförmån att tillämpas för beskattningsåret 2009

SKV M
2008:18

I detta meddelande finns information om de regler som gäller för värdering av bilförmån vid beräkning av preliminär skatt och arbetsgivaravgifter för beskattningsåret 2009 samt vid 2010 års taxering.¹

Innehållsförteckning, se s. 22.

1 Allmänt om lagstiftningen m.m.

Enligt 11 kap. 1 § inkomstskattelagen (1999:1229), IL, ska förmån som erhålls på grund av tjänst tas upp som intäkt i inkomstslaget tjänst. Vid inkomsttaxeringen ska värdet av bilförmån bestämmas enligt 61 kap. 5–11 och 18–19 b §§ IL. Dessa värderingsregler gäller även vid uttagsbeskattning för bil som ingår i egen näringsverksamhet och som har använts för privat bruk i mer än ringa omfattning, se 22 kap. 7 § IL.

Om i bilförmånen ingår förmån av fritt drivmedel ska denna förmån värderas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2 (61 kap. 10 § IL). Drivmedelsförmån räknas till månaden efter den då förmånen kommit den skattskyldige till del (10 kap. 10 § IL).

Enligt 8 kap. 14 § skattebetalningslagen (1997:483), SBL, ska skatteavdraget beräknas efter förmånernas sammanlagda värde. Värdet av bilförmånen ska vid skatteavdrag beräknas enligt 61 kap. 5–11 §§ IL, såvida inte beslut om justering av förmånsvärde finns.

Socialavgifter tas ut i form av arbetsgivaravgifter och egenavgifter, se socialavgiftslagen (2000:890), SAL. Den som ger ut en bilförmån är normalt skyldig att månatligen betala arbetsgivaravgifter på värdet av förmånen. För bilförmån, som redovisas som uttag i näringsverksamhet, är näringsidkaren i motsvarande fall skyldig att betala egenavgifter på förmånsvärde (som ingår i överskott av näringsverksamheten). Förmån av fritt drivmedel ska när det gäller skyldigheten att betala egenavgifter värderas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2.

Vid beräkning av arbetsgivaravgifter ska enligt 9 kap. 2 § SBL skattepliktiga förmåner tas upp till ett värde som i fråga om bilförmån bestäms i enlighet med 8 kap. 14 och 17 §§ SBL. Förmån av fritt drivmedel ska dock värderas till marknadsvärdet vid beräkning av arbetsgivaravgifter.

¹ Beträffande beskattningsåret 2008 se ~~SKV M 2006:22~~. Ändrade partier har markerats med kantstreck. **SKV M 2007:30**

SKV M 2008:18

Av 9 kap. 2 § SBL framgår vidare att Skatteverket, på begäran av arbetsgivaren, får bestämma värdet av bilförmånen om det finns grund för justering av förmånsvärdet enligt 61 kap. 18–19 b §§ IL. Värdet av bilförmån justeras uppåt eller nedåt om det finns synnerliga skäl. Justering kan som exempel aktualiseras för lätt lastbil, taxibil, testbil och andra fall där den privata nyttjandemöjligheten är begränsad.

Skyldighet att redovisa skattepliktig förmån i årlig kontrolluppgift för den anställda framgår av lag (2001:1227) om självdeklarationer och kontrolluppgifter. Vilka uppgifter som i fråga om bilförmån och drivmedelsförmån ska redovisas i en kontrolluppgift anges i 5 kap. 3 § förordningen (2001:1244) om självdeklarationer och kontrolluppgifter.

Med stöd av bl.a. förordningen (2000:866) med bemyndigande för Skatteverket att meddela vissa föreskrifter till IL har verket meddelat föreskrifter om värdering av bilförmån, nedan benämnda ”billistorna”. I RSFS 2001:23 redovisas nybilspriser för bilar fr.o.m. årsmodell 1992 t.o.m. de bilar som kom ut på marknaden år 2001. Se vidare RSFS 2002:29 (bilar med tillverkningsår 2002), RSFS 2003:31 (tillverkningsår 2003), SKVFS 2004:37 (tillverkningsår 2004), SKVFS 2005:16 (tillverkningsår 2005), SKVFS 2006:25 (tillverkningsår 2006), SKVFS 2007:18 (tillverkningsår 2007), SKVFS 2008:18 (tillverkningsår 2008) och SKVFS 2008:21 (tillverkningsår 2009).

Skatteverket har vidare utfärdat allmänna råd om värdering av bilförmån gällande fr.o.m. beskattningsår 2009 (SKV A 2008:26).

Föreskrifter, allmänna råd och skrivelser som hänvisas till i meddelandet samt beräkningsprogram för bilförmånsvärde finns publicerade på Skatteverkets webbplats (www.skatteverket.se).

2 Allmänna principer

2.1 Övergripande bestämmelser

Den nuvarande metoden för värdering av bilförmån har i huvudsak gällt sedan 1997. Av förarbetena (prop. 1996/97:19) framgår bl.a. att metoden innebär att värdet bestäms efter en schablon exklusive drivmedel. Schablonen, som ska motsvara samtliga kostnader utom drivmedlet, bygger på en uppskattad genomsnittlig privat körsträcka om 1 600 mil per år. Utgångspunkten är att tjänstebilinnehavaren själv betalar allt drivmedel och därmed får ett incitament att köra mindre privat.

Huvudregeln innebär att värdet av bilförmån exklusive drivmedel för helt kalenderår ska bestämmas till 0,317 prisbasbelopp med tillägg av ett ränterelaterat och ett prisrelaterat belopp (se avsnitt 3.3.1). Till nybilspriset för bilmodellen ska läggas anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning (se avsnitt 3.2). För miljöbilar finns regler om nedsättning av förmånsvärdet (se avsnitt 3.3.3).

För den som har kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbil under året reduceras förmånsvärdet till 75 % av fullt värde (se avsnitt 3.3.4 och 4.9).

Nedsättning av förmånsvärdet ska ske även i följande fall

- den anställde lämnar ersättning till arbetsgivaren eller betalar själv utöver drivmedel vissa utgifter för bilen (se avsnitt 3.4.1)
- den anställde har haft förmånen endast under en del av året (se avsnitt 3.4.2).

Huvudregeln och nedsättningreglerna ska beaktas både vid inkomsttaxeringen och vid beräkningen av preliminär skatt och arbetsgivaravgifter.

Om den anställde haft bilförmån bara i ringa omfattning ska förmånen värderas till noll (se avsnitt 2.2).

Justering av förmånsvärdet får ske om det finns synnerliga skäl. Justering på denna grund kan ske både uppåt och nedåt (se avsnitt 4). Bestämmelserna om justering beaktas vid inkomsttaxeringen och efter beslut av Skatteverket redan vid beräkning av underlag för skatteavdrag och arbetsgivaravgifter. En arbetsgivare som vill tillämpa ett justerat förmånsvärde ska ansöka om detta hos Skatteverket.

Den anställde kan inte få beslut om justering av förmånsvärdet för beräkning av skatteavdrag. Däremot kan han begära i inkomstdeklarationen att värdet vid taxeringen ska justeras.

Förmån av fritt drivmedel för förmånsbil ska vid inkomsttaxeringen och vid beräkning av skatteavdrag värderas till 120 % av marknadsvärdet (se avsnitt 2.4).

Förmån av fri parkering för förmånsbil vid arbetsplats vid arbetsgivarens lokaler utgör inte skattepliktig förmån.

I fråga om skyldighet att göra skatteavdrag och betala arbetsgivaravgifter avses med arbetsgivare den som utger ersättning för arbete eller pension till fysisk person som har A-skattsedel. Med begreppet arbetsgivare avses även uppdragsgivare eller annan utgivare av bilförmån och med begreppet anställd även uppdragstagare eller annan mottagare av bilförmån som är skyldig att betala A-skatt.

I tillämpliga delar gäller begreppen också i fråga om egenföretagare som redovisar uttag av bilförmån i näringsverksamhet.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Dessa allmänna råd bör tillämpas även vid värdering av förmån av att för privat bruk använda bil som ingår i näringsverksamhet.”

2.2 När föreligger bilförmån?

Bilförmån uppkommer när en skattskyldig för privat bruk i mer än ringa omfattning använder bil som tillkommer honom pga. anställning, uppdragsförhållande eller annan liknande grund. Av förarbetena (prop. 1986/87:46 och 1977/78:40) till nuvarande och tidigare lagstiftning framgår att bilförmån föreligger även i de fall arbetsgivaren tillhandahåller leasingbil eller då skattskyldig på grund av anställning, uppdragsförhållande, medlemskap i förening eller liknande kunnat erhålla förmånligt hyresavtal.

Regeringsrätten har i mål RÅ 2001 ref. 22 I och II behandlat dispositionsrättens betydelse liksom beviskrav vid beskattning av bilförmån.

**SKV M
2008:18**

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Bilförmån bör anses föreligga även om ett förmånligt avtal ingåtts med annan än arbetsgivaren, t.ex. utomstående uthyrnings- eller leasingföretag eller annat bolag inom koncernen, om det föreligger ett samband mellan avtalet och anställningen. Motsvarande gäller om ett förmånligt hyres- eller leasingavtal erhållits för att bilen även används för reklamändamål.

Även om den anställde formellt själv äger bilen kan en bilförmån anses föreligga, t.ex. när

- bilen på grund av anställning eller uppdrag har förvärvats på mycket förmånliga villkor, t.ex. genom ett fördelaktigt återköpsavtal som reellt innebär att bilen kunnat användas på ett med bilförmån jämförligt sätt

- den anställde har förvärvat bilen av sin arbetsgivare utan någon kontant betalning och med skyldighet att amortera endast obetydliga belopp.

Bilförmån bör anses föreligga i de fall den anställde använder bil för privat bruk i mer än ringa omfattning även om brukandet har begränsats t.ex. till att främst avse resor mellan bostad och arbetsplats.

Bilförmån bör anses föreligga även om den anställde hyr bilen av arbetsgivaren eller i övrigt betalar för det privata användandet, men betalningen reducerar då förmånsvärdet. Bilförmån bör dock inte anses föreligga om en anställd hos ett biluthyrningsföretag, eller annat företag som regelmässigt hyr ut bilar till konsumenter på marknadsmässiga villkor, hyr bil på samma villkor som gäller för konsumenterna.

Med bil avses personbil, även tung personbil med totalvikt över 3 500 kg, lätt lastbil och liknande fordon som kan utnyttjas för personbefordran. Hit räknas även husbilar som registrerats som lätta lastbilar i vägtrafikregistret.

Reglerna för bilförmån gäller inte för tung lastbil, buss, motorcykel, terrängskoter m.fl. fordon. För sådana fordon beräknas värdet av privat användning till marknadsvärdet i varje enskilt fall. Med tung lastbil avses lastbil eller husbil med totalvikt över 3 500 kg. Med buss avses ett fordon som är inrättat för befordran av fler än åtta personer utöver föraren (tio sittplatser) även om fordonet dessutom är inrättat för annat ändamål.”

Skatteplikt för bilförmån uppkommer inte för den som använt förmånsbil i endast ringa omfattning, se 61 kap. 11 § andra stycket IL. Med ringa omfattning avses ett fåtal tillfällen per år och en sammanlagd körsträcka på högst 100 mil (prop. 1993/94:90 s. 94) dvs. för skattefrihet krävs att båda förutsättningarna är uppfyllda.

I fråga om husbil som är personbil eller lätt lastbil räknas, utöver körning med bilen, enligt Skatteverkets uppfattning även varje påbörjat dygns privat användning för boende och övernattnings etc. som ett ”tillfälle” (Skatteverkets skrivelse 2005-07-04, dnr 130 386586-05/111).

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Med ringa omfattning bör avses användning vid högst tio tillfällen.”

2.3 Definitioner m.m.

Med bilmodell avses enligt 61 kap. 6 § IL bilar av samma märke, variant och tillverkningsår. Bestämmelsen gäller fr.o.m. år 2002. För tidigare år används uttrycket ”årsmodell”.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”En bilmodell som är ny endast på grund av nytt tillverkningsår bör anses introducerad på den svenska marknaden vid detta tillverkningsårs ingång.

Med nybilspris, anskaffningspris och marknadspris avses pris inklusive mervärdesskatt.

Beräknat årligt bilförmånsvärde, exklusive drivmedelsförmån, bör avrundas nedåt till närmast helt hundratal kronor.”

2.4 Förmån av fritt drivmedel

Förmån av fritt drivmedel beräknas och redovisas separat från bilförmånsvärdet. Om det i bilförmånen ingår fritt drivmedel ska denna förmån vid den anställdes inkomsttaxering beräknas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2 av den mängd drivmedel som kan antas ha förbrukats för förmånsbilens totala körsträcka under den tid den anställde varit skattskyldig för bilförmånen. Om den anställde gör sannolikt att den mängd drivmedel som han har förbrukat vid privat körning är lägre, ska marknadsvärdet för drivmedlet sättas ned i motsvarande mån (61 kap. 10 § IL). Det är den anställde som har bevisbördan för att värdet är något annat än marknadsvärdet motsvarande allt drivmedel som gått åt för körning med förmånsbilen. Det torde krävas att det finns någon form av underlag som ger stöd för att tjänstekörningen har gjorts i viss omfattning för att en anställd ska kunna göra sannolikt att värdet är något annat, jfr prop. 1996/97:19 s. 90.

Vid beräkning av arbetsgivaravgifter ska förmånen värderas till marknadsvärdet (9 kap. 2 § SBL), dvs. utan uppräkningsfaktor 1,2.

Förmån av drivmedel räknas till månaden efter den då förmånen kommit den anställde till del (10 kap. 10 § IL). Det innebär att den som får bensin (tankar) i januari blir skattskyldig för denna i februari. Av bestämmelserna i SBL följer att förmånen då ska redovisas i den skattedeklaration som lämnas i mars.

Skatteutskottet framhåller i sitt yttrande till finansutskottet (FiU 1996/97:1 s. 106 f) att om arbetsgivaren betalar drivmedelskostnader får normalt en skattepliktig förmån anses ha uppkommit som ska värderas till marknadsvärdet multiplicerat med 1,2. I sådant fall är arbetsgivaren i förekommande fall också berättigad till avdrag för den ingående mervärdesskatten på drivmedlet.

Om den anställda ersätter arbetsgivaren med visst belopp, t.ex. drivmedlets marknadsvärde, ska förmånsvärdet sättas ned med ersättningens belopp. I detta exempel kvarstår således en skattepliktig förmån motsvarande 20 % av marknadsvärdet.

Om en anställd erhållit förmån av fritt drivmedel som inte avser förmånsbil ska denna förmån värderas till marknadsvärdet, dvs. utan uppräkningsmedel 1,2.

2.5 Trängselskatt som avser privata resor

Arbetsgivares kostnad för trängselskatt som avser anställds privata resor med förmånsbil anses ingå i det schablonmässigt beräknade bilförmånsvärdet och medför således ingen ytterligare beskattning, jfr Regeringsrättens dom 2008-10-22 mål nr 4006-08.

Om den anställda av sin nettolön, dvs. lönen efter skatteavdrag, ersätter arbetsgivaren för sådan kostnad för trängselskatt ska bilförmånsvärdet sättas ned med motsvarande belopp, se vidare avsnitt 3.4.1. Ett bruttolöneavdrag som avser trängselskatt eller annat medför dock ingen nedsättning av förmånsvärdet.

Angående den anställdes avdragsrätt för trängselskatt se avsnitt 6.

3 Värdering av bilförmån

3.1 Nybilspris för bilmodellen

Nybilspriset definieras i 61 kap. 6 § IL. Där anges att nybilspriset för bilmodellen avser det pris som bilen hade när den som ny introducerades på den svenska marknaden.

Om ett sådant introduktionspris ändras efter kort tid ska som nybilspris för bilmodellen avses det nya priset. Begreppet kort tid bör inte kunna inrymma en tidsperiod som är längre än sex månader. Vad som är kort tid bör också avgöras i förhållande till om det fanns en rimlig möjlighet att utnyttja ett priserbjudande och om det faktiskt såldes några bilar till det första introduktionspriset. Har t.ex. ett kampanjpris satts under så kort tid att endast ett fåtal köpare har kommit att kunna utnyttja det och priset därefter höjts, bör det senare priset föranleda ändring av nybilspriset. Om det visar sig att ett introduktionspris måste sänkas för att försäljningen ska komma i gång, och det dessförinnan endast sålts ett fåtal bilar, bör också nybilspriset ändras trots att priset gällt under kanske flera månader (prop. 1996/97:173 s. 62).

Ett nybilspris för en bilmodell reduceras inte av den anledningen att en privat bilköpare i vissa fall kan få en kontant statlig miljöbilspremie vid köp av bilmodellen i fråga.

I Skatteverkets föreskrifter om värdering av bilförmån, se avsnitt 1, anges det nybilspris som ska tillämpas vid förmånsberäkningen. Nybilspriset enligt bilmodellerna ska användas oavsett om bilen hyrts eller köpts ny eller begagnad, och oavsett vilket pris som betalats för den.

Av 61 kap. 6 § IL framgår också att som nybilspris för bilmodellen, när introduktionspris saknas, ska anses det pris som det kan antas att

bilen skulle ha haft om den introducerats på den svenska marknaden. Så kan t.ex. vara fallet vid privatimport. I en sådan situation ska som nybilspris för bilmodellen anses ett belopp som motsvarar det pris det kan antas att bilen skulle ha haft om den hade introducerats i Sverige när den var ny (nämnd prop. s. 62). Ett nybilspris kan då beräknas med ledning av inköpspriset i annat land för ny bil alternativt ett uppräknat inköpspris för begagnad bil samt med beaktande av eventuell svensk tull, mervärdesskatt, transport, kostnad för besiktning m.m. samt skäligt vinstpåslag.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”För en ny bilmodell som introducerats på marknaden, men där nybilspriset ännu inte har fastställts av Skatteverket, bör det marknadspris som generalagent eller motsvarande har rekommenderat användas.”

Nybilspriset representerar priset för bilmodellen med den utrustning som den saluförs med. Om en bilmodell saluförs till ett pris som avviker från det i Skatteverkets billistor angivna nybilspriset får skillnaden i pris anses vara att hänföra till extrautrustning såvida det inte är helt klarlagt att en prishöjning skett för bilmodellen sedan dess nybilspris fastställts. Skillnadsbelopp som avser extrautrustning ska tillsammans med priset för eventuellt ytterligare tillval av extrautrustning läggas till det i billistan fastställda nybilspriset för bilmodellen. Angående extrautrustning och beräkning av förmånsvärde när rabatt lämnas, se vidare avsnitt 3.2.

Det lägsta värde som får användas som nybilspris vid värdering av bilförmån för bilmodell som är sex år gammal eller äldre (årsmodell 2003 och äldre) är fyra prisbasbelopp, vilket för inkomståret 2009 innebär 171 200 kr, jfr avsnitt 3.3.2. Ett nybilspris beräknat till fyra prisbasbelopp bör kunna tillämpas även i det fall det för äldre bil föreligger svårigheter att fastställa det verkliga nybilspriset (prop. 1996/97:19 s. 59). Jämför dock vad anges ovan om nybilspris för bilmodell när introduktionspris saknas.

3.2 Extrautrustning

Vid beräkning av förmånsvärdet ska enligt 61 kap. 8 § IL till nybilspriset läggas anskaffningsutgiften för eventuell extrautrustning som ingår i förmånen, dvs. all utrustning som inte ingår i nybilspriset enligt billistorna.

Som extrautrustning räknas alla tillval av utrustning som har samband med bilens funktion eller den åkandes komfort och förströelse (prop. 1986/87:46 s. 16). Detta gäller även utrustning som tillkommit på arbetsgivarens initiativ eller som motiveras av tjänstebehovet.

Biltelefon, mobiltelefon och kommunikationsradio anses dock inte utgöra sådan utrustning som ska ligga till grund för bilförmånsberäkningen (bet. 1986/87:SkU9 s. 12). Detta gäller också en s.k. handsfree-sats. Elektronisk körjournal anses inte heller utgöra sådan

**SKV M
2008:18**

utrustning som höjer förmånsvärdet. Enligt nämnd prop. s. 17 ska anordning som betingas av sjukdom eller handikapp hos förmånstagaren inte heller anses som sådan extrautrustning som ska påverka förmånsvärdet.

Extrautrustning ska beaktas även vid beräkning av förmånsvärde för s.k. sexårsbil, se avsnitt 3.3.2. Är bilen tio år eller äldre, dvs. årsmodell 1999 eller äldre vid beskattningsåret 2009, bör dock bortses från extrautrustning som anskaffades då bilen var ny.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Extrautrustning kan antingen vara fast monterad på bilen eller monterad på så sätt att den lätt går att avlägsna, men är avsedd att användas på fordonet.

Det bör sakna betydelse för förmånsvärderingen om utrustningen anskaffas i samband med att bilen levereras eller vid ett senare tillfälle eller om utrustningen redan fanns i förmånsgivarens ägo innan bilen anskaffades. Det bör även sakna betydelse för vilket ändamål utrustningen anskaffats, t.ex. för bilens funktion, körsäkerhet eller för de resandes bekvämlighet.

Följande utrustning är exempel på extrautrustning om den inte redan ingår i nybilspriset för bilmodellen: automatisk växellåda, anti-sladd- och antispinnssystem, nivåreglering, farthållare, extraljus, luftkonditionering, klimatanläggning, sollucka, eljusterbara säten, elektriska fönsterhissar, eluppvärmd vindruta, elmanövrerade backspeglar, airbag, sidokrockskydd, dragkrok, vinterdäck, motorvärmare, kupévärmare, centrallås, alkolås, larmanordning, takräcke, lastbox, barnbilstol, metalliclack, tonade rutor, läderklädsel, personlig bilskylt, radio, bandspelare, CD/DVD-spelare, bränsledator, färdator, väg- och trafikinformationssystem och GPS-navigator.

Om förmånsbilen är en lätt lastbil och den har utrustats med vinschar, kranar o.d. som anskaffats enbart för tjänstebruk bör denna extrautrustning inte beaktas vid förmånsvärderingen.

Med anskaffningskostnad för extrautrustning avses kostnaden vid anskaffningstillfället för material och arbete m.m. inklusive mervärdesskatt.

Sedvanlig rabatt som lämnats vid köp av extrautrustning bör beaktas vid beräkning av anskaffningskostnaden om rabatten ligger på en rimlig nivå. Här avses sådan rabatt som lämnas till allmänheten (ej företag). Rabatten bör, oavsett om den ger nedsättning av totala anskaffningskostnaden i kronor eller om viss extrautrustning lämnas utan kostnad, proportioneras på bilen respektive utrustningen. Rabatt som lämnas på anskaffningskostnaden för enbart bilen bör inte beaktas. Om rabatten på den totala anskaffningskostnaden för bilen inkl. extrautrustning t.ex. motsvarar 5 % och värdet av utrustningen uppgår till 10 000 kr, anses anskaffningskostnaden för utrustningen vara 9 500 kr ($10\,000 \times [1 - 0,05]$), vilket bör läggas till nybilspriset.

Om extrautrustningen hyrts eller om arbetsgivaren inte haft någon kostnad för den eller om kostnaden väsentligt understiger sedvanlig

anskaffningskostnad bör det marknadspris som återförsäljare rekommenderat anses utgöra anskaffningskostnad.

Om bilen köpts eller hyrts begagnad och priset för extrautrustningen inte specificerats, kan utrustningen anses anskaffad samma år som bilen tillverkades såvida det inte är uppenbart att den anskaffats vid senare tillfälle. I sådant fall bör anskaffningskostnaden för utrustningen beräknas från verkligt anskaffningsår.

Är bilen tio år eller äldre bör bortses från extrautrustning som anskaffades då bilen var ny. Vidare bör bortses från extrautrustning som den anställde själv anskaffat och bekostat och som senare kan flyttas till annan bil, t.ex. bilstereo.”

3.3 Beräkning av förmånsvärde

3.3.1 Huvudregel

Värdet av bilförmån exklusive drivmedel ska för kalenderår enligt 61 kap. 5 § IL bestämmas till 0,317 prisbasbelopp med tillägg av ett ränterelaterat och ett prisrelaterat belopp.

Prisbasbeloppet enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring har för år 2009 fastställts till 42 800 kr.

Det ränterelaterade beloppet beräknas till 75 % av statslåneräntan vid utgången av november månad andra året före taxeringsåret multiplicerat med nybilspriset för bilmodellen. Statslåneräntan vid utgången av november 2008 uppgick till 2,89 %. För beskattningsåret 2009 är räntesatsen därmed 2,1675 % (75 % av 2,89).

Det prisrelaterade beloppet ska för en bilmodell med ett nybilspris som uppgår till högst 7,5 prisbasbelopp beräknas till 9 % av nybilspriset. Överstiger nybilspriset 7,5 prisbasbelopp ska det prisrelaterade beloppet bestämmas till 9 % av 7,5 prisbasbelopp med tillägg av ett belopp motsvarande 20 % av den del av nybilspriset som överstiger 7,5 prisbasbelopp.

Vid beräkning av förmånsvärdet ska till det angivna nybilspriset läggas anskaffningsutgiften för all extrautrustning. Se exempel på beräkning av förmånsvärde under avsnitt 3.4.1.

Arbetsgivaren redovisar normalt månatligen en tolfedel av bilens årliga förmånsvärde som underlag för arbetsgivaravgifter i skattedeklarationen.

3.3.2 Bilmodellen är sex år eller äldre

För en bilmodell som är sex år eller äldre (tillverkningsår 2003 och äldre), s.k. sexårsbil, ska nybilspriset enligt 61 kap. 7 § IL anses vara det högsta av

- det verkliga nybilspriset och anskaffningsutgiften för extrautrustning, och
- fyra prisbasbelopp (171 200 kr).

Beträffande lätt lastbil som är sexårsbil och som föranleder justering av förmånsvärdet se avsnitt 4.2.2.

3.3.3 Miljöbil

Arbetsgivaren tillämpar själv regler om nedsättning av förmånsvärde för miljöbilar.

Med miljöbil avses här en bil som är utrustad med teknik för drift helt eller delvis med elektricitet eller med andra mer miljöanpassade drivmedel än bensin och dieselolja. Om sådan bils nybilspris är högre än nybilspriset för närmast jämförbara bil utan sådan teknik, ska förmånsvärdet sättas ned till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen (61 kap. 8 a § 1 st. IL). I prop. 1999/2000:6, s. 46–47 behandlas hur sådan nedsättning ska ske. Jämförelse bör i första hand göras med bilar av samma märke och bilmodell. De flesta bilar som drivs med andra drivmedel än bensin och dieselolja bygger på modifikationer av redan framtagna originalmodeller. I andra hand kan jämförelsen göras med nybilspriset för närmast jämförbara konventionella bil i samma storleksklass eller med ett genomsnittligt nybilspris för storleksklassen. Vid jämförelsen ska, i de fall förmånsvärdet för miljöbilen innefattar kostnader för extrautrustning, motsvarande värde läggas till nybilspriset för den jämförbara bilen. Vidare anges att om det saknas en konventionell motsvarighet på bilmarknaden torde förmånsvärdet för den aktuella miljöbilen kunna jämföras med förmånsvärdet för andra liknande miljöbilar som i sin tur jämförs med motsvarande konventionella bil. En elbil som inte har någon konventionell motsvarighet på marknaden skulle exempelvis kunna jämföras med andra elbilar, som i sin tur jämförs med motsvarande konventionella bil.

I stället för vad som sägs ovan om storleken på nedsättningen av förmånsvärdet ska detta värde enligt 61 kap. 8 a § 2 st. tas upp till

1. 60 % av förmånsvärdet för den jämförbara bilen, om bilen är utrustad med teknik för drift med elektricitet eller med annan gas än gasol, eller
2. 80 % av förmånsvärdet för den jämförbara bilen om bilen är utrustad med teknik för drift med alkohol. Till alkoholdrivmedlen hör etanol och metanol.

Reglerna kan tillämpas även för miljökonverterade bilar, dvs. bensin- eller dieselbil som anpassats för drift med annat miljövänligare bränsle. Som jämförbar bil anses då den ursprungliga bilmodellen.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Vad gäller alkoholdrivna miljöbilar har närmast jämförbara konventionella bil i vissa fall ett högre nybilspris än miljöbilen. I sådant fall bör miljöbilen anses utgöra jämförbar bil vid tillämpning av reglerna om nedsättning. Nedsättning bör då ske med utgångspunkt i nybilspriset för den aktuella miljöbilen”

En nedsättning av förmånsvärdet får göras enligt punkt 1 ovan med högst 16 000 kronor och enligt punkt 2 ovan med högst 8 000 kronor för helt år i förhållande till den jämförbara bilen.

Reglerna om nedsättning till 60 % resp. 80 % är tidsbegränsade och tillämpas t.o.m. 2012 års taxering.

För de miljöbilar för vilka förmånsvärdet ska sättas ned till lägre belopp än det som motsvarar förmånsvärdet för den jämförbara bilen sker justeringen i två steg. Först beräknas förmånsvärdet för den jämförbara bilen enligt 61 kap. 5–8 a §§ IL, dvs. i förekommande fall med beaktande av extrautrustning. Det värde som då erhålls justeras sedan ytterligare enligt nedan.

Exempel:

En miljöbil (med nedsättning till 60 %, dock max. 16 000 kr), med tillverkningsår 2006 och med extrautrustning för 10 000 kr har körts mer än 3 000 mil i tjänsten under året (reduktion till 75 %). Förmånsvärdet beräknas med utgångspunkt i den jämförbara bilen på följande sätt.

	<i>Miljöbil</i>	<i>Jämförbar bil</i>
Nybilpris:	290 900	260 900
Extrautrustning:	<u>10 000</u>	<u>10 000</u>
Summa:	300 900	270 900
Fullt förmånsvärde för den jämförbara bilen:		43 819
Nedsättning till 60 %:	26 291	
dock max 16 000 kr:	27 819	
Reduktion till 75 %:	20 864	
Förmånsvärde:	<u>20 800</u>	

Nedsättningen till 60 % av förmånsvärdet för den jämförbara bilen överstiger i detta fall 16 000 kr och begränsas därför till detta belopp. Denna jämförelse görs före reduktionen till 75 %. Förmånsvärdet för miljöbilen blir således avrundat 20 800 kr.

Skatteverket har i allmänna råd angett vilka bilar som vid nedsättning av förmånsvärde bör anses som närmast jämförbara bil med miljöbilar tillverkade 2002 – 2009, se SKV A 2008:26 avsnitt 2.3.

3.3.4 Omfattande tjänstekörning

För den som har kört minst 3 000 mil i tjänsten med förmånsbil under ett kalenderår ska förmånsvärdet bestämmas till 75 % av det värde som skulle följa av avsnitten 3.3.1 – 3.3.3 ovan (61 kap. 9 § IL).

Sådan reducering kan göras av arbetsgivaren löpande under beskattningsåret så länge miltalet kan antas bli uppfyllt under motsvarande kalenderår av den anställda i den aktuella anställningen.

**SKV M
2008:18**

Om miltalet av någon anledning inte uppnås ska oreducerat förmånsvärde redovisas även för retroaktiv tid under kalenderåret i fråga. Arbetsgivaren kan vid beräkning av miltalet inte beakta den anställdes eventuella tjänstekörning för andra arbetsgivare. Om arbetsgivaren inte har gjort någon reducering men den anställde uppfyller villkoren kan reduktion göras i inkomstdeklarationen. Den anställde kan då i förekommande fall summera tjänstekörning med förmånsbilar i olika anställningar under kalenderåret. Se vidare Skatteverkets skrivelse 2006-11-24 dnr 131 718880-06/111.

3.4 Nedsättning av förmånsvärde

3.4.1 Betalning för bilförmån

Om den anställde av sin nettolön utger ersättning för annat än drivmedel för bilförmånen ska förmånsvärdet sättas ned med ersättningens belopp (61 kap. 11 § IL). Ett bruttolöneavdrag medför således ingen nedsättning.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Förmånsvärdet bör minskas om betalning för fast avgift, fordonskatt, trängselskatt, försäkring, besiktning, reparation eller extrautrustning gjorts under året av den anställde till arbetsgivaren, t.ex. månatligen eller med engångsbelopp. Har betalning gjorts till någon annan bör kvittot, eller bestyrkt kopia, lämnas till arbetsgivaren som underlag för nedsättning.

Förmånsvärdet bör inte minskas för

- mindre utgifter för underhåll, t.ex. för biltvätt
- oförutsebara utgifter, t.ex. självrisk till försäkringsbolag eller annan kostnad till följd av trafikolycka eller annan skada
- utgifter för garage, parkering och liknande.

Förmånsvärdet kan inte vara negativt så nedsättningen av värdet för ett beskattningsår kan högst motsvara beräknat värde. Belopp som inte kan avräknas kan inte heller utnyttjas senare år.”

Exempel:

En ny bil med ett nybilspris på 150 000 kr har extrautrustning värderad till 72 000 kr. Den anställde betalar 2 000 kr per månad av sin nettolön till arbetsgivaren, dvs. 24 000 kr under året.

Till bilens nybilspris läggs anskaffningsutgiften för extrautrustning (150 000 kr + 72 000 kr = 222 000 kr).

Förmånsvärdet beräknas på följande sätt:

$$\begin{aligned} 0,317 \text{ prisbasbelopp } (0,317 \times 42\,800 \text{ kr}) &= 13\,567 \text{ kr} \\ + 75 \% \text{ av statslåneräntan vid utgången} & \\ \text{av november 2008 } (75 \% \times 2,89 \% = 2,1675 \%) & \\ \text{multiplierat med nybilspriset inkl.} & \\ \text{extrautrustning } (2,1675 \% \times 222\,000 \text{ kr}) &= 4\,811 \text{ kr} \end{aligned}$$

+ 9 % x nybilspriset inkl. extra- utrustning (9 % x 222 000 kr)	= 19 980 kr
Förmånsvärde före nedsättning:	= 38 358 kr
Nedsättning pga. betalning:	- 24 000 kr
Förmånsvärde (efter avrundning):	= 14 300 kr

Om den anställde i stället för månatliga belopp betalat 72 000 kr som engångsbelopp under året blir förmånsvärdet efter nedsättning 0 kr, dvs. förmånsvärdet kan aldrig bli negativt. Det belopp som inte har kunnat avräknas kan inte heller utnyttjas senare år.

3.4.2 Del av år

Om den anställde har bilförmån under endast en del av året ska enligt 61 kap. 9 § IL förmånsvärdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad som han inte haft förmånen. Om han haft förmånen endast under semester eller motsvarande ledighet bör dock förmånsvärdet justeras uppåt enligt reglerna i avsnitt 4.8.

Om förmånsbilen varit avställd i enlighet med lagen (2001:558) om vägtrafikregister bör förmånsvärdet sättas ned med en tolfedel för varje hel kalendermånad avställningen varat. Nedsättningen grundar sig på att ett avställt fordon inte får köras annat än till besiktning.

3.5 Byte av bil

I Skatteverkets allmänna råd (SKV 2008:18) anges följande.

”Om den anställde under en månad använt olika bilar bör förmånsvärdet beräknas efter den bil som den anställde disponerat längst tid. Om bilar med olika förmånsvärden använts lika länge under en månad, bör förmånsvärdet beräknas som ett genomsnitt av bilarnas förmånsvärden.

Ett genomsnittsvärde kan också användas vid inkomsttaxeringen om den anställde ofta växlat mellan olika förmånsbilar under året, som t.ex. kan förekomma vid bilpooler eller för anställda vid bilhandelsföretag. Detta bör kunna tillämpas vid minst tio bilbyten någorlunda jämnt fördelade under året. Ett sådant genomsnittsvärde kan även användas vid beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter om underlaget för beräkningen

- avser varje arbetsplats där det finns en bilpool inom företaget (koncerngemensam bilpool bör inte godtas)
- visar att samtliga bilar som ingår i bilpoolen används för privatresor av de anställda som deltar i bilpoolen
- justeras så snart en förändring skett av bilarna som ingår i bilpoolen.”

4 Justering av förmånsvärde

4.1 Synnerliga skäl

Förmånsvärdet ska enligt 61 kap. 18 § IL justeras uppåt eller nedåt om det finns synnerliga skäl.

Som synnerliga skäl för justering nedåt av värdet av bilförmån anses enligt 61 kap. 19 § IL att bilen använts som arbetsredskap, att bilen använts i taxinäring och har körts minst 6 000 mil i verksamheten under kalenderåret och dispositionen för privat körning varit begränsad i mer än ringa utsträckning eller att det finns liknande omständigheter. Vidare finns en justeringsregel i 61 kap. 19 b § IL för vissa bilar som deltar i test.

Det kan förekomma situationer där justering kan anses motiverad enligt flera justeringsgrunder. Justering enligt en grund utesluter inte justering enligt en annan. I en sådan situation bör storleken av justeringen grunda sig på en samlad bedömning av de hinder som begränsar det privata användandet av förmånsbilen.

Justeringsreglerna kan bli aktuella att tillämpa

- vid inkomsttaxeringen (61 kap. 18–19 b §§ IL) och
- när arbetsgivare hos Skatteverket ansökt om justering av underlaget för beräkning av arbetsgivaravgifter (9 kap. 2 § SBL) och skatteavdrag (8 kap. 16 § SBL). Däremot kan den anställde inte ansöka om sådan justering av bilförmånsvärdet under beskattningsåret.

Det är alltså arbetsgivaren som måste ansöka om att få ett beslut om justering av avgiftsunderlaget, och beslutet gäller normalt endast för ett beskattningsår. Ett sådant justerat värde ska även tillämpas vid beräkning av skatteavdrag samt redovisas i kontrolluppgiften. Anser den anställde att värdet i kontrolluppgiften är felaktigt ska han upplysa om detta i sin inkomstdeklaration.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Förmånsvärdet bör normalt inte beräknas lägre än enligt huvudregeln i 61 kap. 5-9 §§ IL. Justering bör t.ex. inte ske för att privat-användningen främst avsett resor mellan bostad och arbetsplats eller att reklamskyltar etc. finns på bilen.

I vissa fall kan någon justering nedåt inte göras enligt ordinarie justeringsregler trots att synnerliga skäl föreligger. Detta kan gälla lätt lastbil som används som arbetsredskap och för vilken nybilspriset understiger tre alt. fem prisbasbelopp eller för vilken miljöbilsreglerna ska tillämpas. I sådana fall bör justering göras till 90 procent av förmånsvärdet beräknat enligt 5 – 9 §§.”

I nedan angivna punkter, 4.2–4.8, beskrivs situationer där justering anses motiverad. Beträffande avräkningsordning se avsnitt 4.9.

4.2 Bilen används som arbetsredskap

4.2.1 Begränsat privat nyttjande

Som synnerliga skäl för justering nedåt av värdet av bilförmån anses att bilen använts som arbetsredskap. Med bil som har karaktär av arbetsredskap avses bil som i väsentlig mån är inredd eller avpassad för annat än persontransport, t.ex. installations- eller distributionsbilar av olika slag, vilket begränsar det privata nyttjandet av bilen (prop. 1993/94:90 s. 93).

4.2.2 Lätt lastbil

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Om den anställda kan visa att han med hänsyn till tjänstebehovet varit tvungen att använda lätt lastbil med flak eller lastkåpa, eller i övrigt med sådan fast utrustning eller inredning att det privata användandet avsevärt begränsats, bör justering ske. I sådant fall bör värdet beräknas enligt följande.

För lätta lastbilar vars totalvikt understiger 3 000 kg får förmånsvärdet beräknas med ledning av ett nybilspris som motsvarar lägst tre för tillverkningsåret gällande prisbasbelopp. Till detta pris läggs anskaffningskostnad för extrautrustning.

För lätta lastbilar vars totalvikt är 3 000 kg eller mer, beräknas förmånsvärdet enligt föregående stycke, dock efter ett nybilspris som motsvarar lägst fem för tillverkningsåret gällande prisbasbelopp.

För bilmodeller som är sex år eller äldre, bör förmånsvärdet beräknas utifrån prisbasbeloppet för kalenderåret sex år före beskattningsåret.”

Prisbasbeloppet uppgår till 38 600 kr för år 2003, 39 300 kr för år 2004, 39 400 kr för år 2005, 39 700 kr för år 2006, 40 300 kr för år 2007, 41 000 kr för år 2008 samt 42 800 kr för år 2009.

Beskattningsåret 2009 tillämpas för bilmodell som är sex år eller äldre prisbasbeloppet för år 2003, dvs. 38 600 kr.

I fall där tillämpning av basbeloppsregel inte medför någon justering nedåt finns som alternativ en möjlighet till justering till 90 % av förmånsvärde beräknat enligt 61 kap. 5-9 §§ IL, se avsnitt 4.1.

4.2.3 Personbil

Med bil som har karaktär av arbetsredskap bör avses att bilen i väsentlig mån är inredd eller avpassad för annat än persontransport, t.ex. installations- eller distributionsbilar av olika slag, vilket begränsar det privata användandet av bilen (prop. 1993/94:90 s. 93). I RÅ 2000 ref. 43 har förmånsvärdet för vissa servicebilar justerats till 70 procent, då den utrustning i form av verktyg och reservdelar som normalt medförs i servicebilarna varit omfattande och tidsödande att lasta i och ur.

Reglerna innebär vidare justeringsmöjligheter så att förmånen av att kunna använda exempelvis en stor specialutrustad taxi i allmänhet kan begränsas till värdet för en normalbil, jfr dock avsnitt 4.3 nedan.

SKV M 2008:18

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Om bilens inredning inte är fast bör en förutsättning för justering vara att utrustningen är tung eller kräver stort utrymme, och att det är förenat med stora svårigheter att lasta ur den. Justering bör t.ex. kunna ske för en servicebil om den utrustning i form av verktyg och reservdelar som normalt medförs i bilen är så omfattande och så tidsödande att lasta i och ur att det inte kan göras varje dag.

Förmånsvärdet får beräknas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, men bör dock inte överstiga 75 procent av fullt värde.”

4.3 Taxibil

Synnerliga skäl för justering nedåt av förmånsvärdet anses föreligga om bilen används i taxinäring och har körts minst 6 000 mil i tjänsten under kalenderåret och dispositionen för privat körning i mer än ringa utsträckning varit begränsad (61 kap. 19 § IL). En sådan begränsning kan enligt prop. 1996/97:19 s. 90 f. t.ex. föreligga när taxibilen används i sådan omfattning i taxiverksamheten att det krävs extra-personal, utöver heltidsarbetande chaufför, för att ha den i trafik. Så kan t.ex. vara fallet med taxibil som körs av förmånshavaren på heltid måndag - fredag och på helgen av annan person.

Enligt nämnda prop. kan 3 000-milsregeln, som avser förmånshavarens egna körning i tjänsten med förmånsbilen, tillämpas parallellt också med denna justeringsregel. Hur stor justering av förmånsvärdet som bör göras får bedömas med hänsyn till omständigheterna. Se dock avsnitt 4.9 om avräkningsordning i dessa fall.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV 2008:18) anges följande.

”Justering av förmånsvärde för bil som används i taxinäring bör ske till lägst 40 procent av ett prisbasbelopp.”

För taxibil som körts mindre än 6 000 mil i tjänsten gäller vanliga regler för nedsättning och justering av förmånsvärdet, jfr avsnitt 4.2.3 ovan.

4.4 Bilen används huvudsakligen i tjänsten

Justering bör kunna medges om bilen huvudsakligen används i tjänsten och den anställde kan visa att den privata körsträckan varit mycket begränsad i förhållande till den totala körsträckan utan att för den skull ringa användning kan anses föreligga. Vilket värde som ska åsättas förmånen får bedömas med hänsyn till samtliga omständigheter (jfr prop. 1993/94:90 s. 93).

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Förmånsvärdet bör justeras nedåt om bilen används i verksamheten i sådan omfattning att betydande hinder föreligger att använda bilen privat. Så kan vara fallet om bilen används av mer än en förare

eller annars används i verksamhet på sådant sätt som medför betydande hinder för det privata nyttjandet, t.ex. vid jourberedskap. Vidare bör krävas att bilen är anskaffad för verksamheten.

Justering bör ske till lägst 40 procent av ett prisbasbelopp.”

4.5 Testbil

Justering nedåt av förmånsvärdet får också ske när bilen ingår i en större grupp av bilar som deltar i ett test eller liknande för utprovning av ny eller förbättrande miljö- eller säkerhetsteknik eller dylikt och bilen i det utförandet inte finns att köpa på den allmänna marknaden inom EES-området (61 kap. 19 b § IL).

I prop. 1996/97:19 anges på s. 63 att sådana bilar många gånger har ett lika högt och ibland högre nybilspris än sina traditionella motsvarigheter på marknaden. Det är då rimligt att den som deltar i ett sådant försök eller sådan test ska kunna få värdet justerat nedåt. Försöket eller testet innebär ju att tekniken inte är fullt utprovad eller att man t.ex. inte vet hur bilen klarar ett kallt klimat. Även andra inskränkningar kan förekomma, som t.ex. fallet är för de bilar som kör på vissa alternativa bränslen för vilka det kan finnas få tankställen. På s. 91 i nämnda prop. anges att justering således bör ske till en nivå som motsvarar förmånsvärdet för motsvarande bil utan den särskilda utrustning eller teknik som testas eller är under utprovning eller med beaktande av de särskilda inskränkningar som deltagandet i testet får antas medföra.

4.6 Bil med delad dispositionsrätt

Sådan begränsning av möjligheten att använda en förmånsbil privat som följer av att t.ex. två anställda delar på dispositionsrätten till bilen anses som sådana synnerliga skäl som motiverar justering enligt 61 kap. 19 § IL (Skatteverkets skrivelse 2005-06-20, dnr 130 278670-05/111). Utgångspunkten i sådana fall är att en förmånsbil sammantaget endast bör medföra högst ett fullt förmånsvärde.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Sådan begränsning av möjligheten att använda en förmånsbil privat som följer av att två eller fler anställda delar på dispositionsrätten till bilen bör anses vara synnerliga skäl för justering enligt 61 kap. 19 § tredje strecksatsen IL.

Förmånsvärdet bör justeras till 50 procent om den anställda delar dispositionsrätten till en förmånsbil med en annan anställd så att han endast kan utnyttja bilen under halva tiden.”

4.7 Hinder att använda bilen

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Sådan begränsning av möjligheten att använda en förmånsbil privat som följer av absolut hinder att använda bilen under viss period

**SKV M
2008:18**

bör anses vara sådana synnerliga skäl som motiverar justering enligt 61 kap. 19 § tredje strecksatsen IL.

Förmånsvärdet bör justeras nedåt om den anställde kan visa att ett absolut hinder att använda förmånsbilen har förelegat under en mer betydande och sammanhängande tidsrymd och att bilen under denna period inte har kunnat användas av någon närstående person eller för familjens räkning. För att justering ska komma ifråga bör hindret ha förelegat under mer än tre hela kalendermånader i följd. Om tidsperioden sträcker sig över ett årsskifte bör - vid bedömning om skäl för justering föreligger - hela den tidsperiod som hindret bestått beaktas. Ett sådant hinder kan föreligga t.ex. vid sjukhusvistelse eller körkortsindragning.

Förmånsvärdet för år räknat bör i dessa fall reduceras med 1/9 per hel kalendermånad som hindret har bestått utöver tre månader, dvs. maximalt nio månader under ett kalenderår.”

Denna justeringsregel aktualiseras främst i sådana fall en anställd inte kunnat frånträda avtalet om förmånsbil eller bilen inte varit avställd under aktuell period.

4.8 Bil under semester m.m.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Användning av förmånsbil under kortare tidsperiod kan anses utgöra synnerliga skäl för justering uppåt av förmånsvärdet enligt 61 kap. 18 § IL.

Förmånsvärdet bör justeras uppåt om en anställd haft bilförmån endast under en kortare tidsperiod, t.ex. under semesterledighet, och marknadsvärdet av en motsvarande bilhyra överstiger bilförmånsvärdet för perioden. Förmånens värde bör anses motsvara den inbesparing som gjorts jämfört med att hyra en motsvarande bil under samma tidsperiod.”

4.9 Avräkningsordning

Avräkningsordningen visar i vilken ordning olika former av nedsättningar, reduktioner och justeringar ska beaktas vid uträkning av förmånsvärde.

Arbetsgivare som erhållit beslut om justering ska i förekommande fall själv tillämpa reglerna om reduktion såväl vid omfattande tjänstekörning (3 000 mil) som vid del av år och lämnad ersättning. Ett undantag från detta gäller taxibil i vissa fall, se nedan.

I Skatteverkets allmänna råd (SKV A 2008:26) anges följande.

”Avräkning från förmånsvärde beräknat i enlighet med 61 kap. 5-8 §§ IL bör ske i nedan angiven ordning när förmånsvärdet ska reduceras på grund av

1. nedsättning för miljöbil enligt 61 kap. 8 a § IL

2. justering, uppåt eller nedåt, enligt 61 kap. 18, 19 eller 19 b § IL på grund av synnerliga skäl
3. omfattande tjänstekörning enligt 61 kap. 9 § första stycket IL
4. att förmånen enbart har funnits under en del av året enligt 61 kap. 9 § andra stycket IL
5. att den skattskyldige har lämnat ersättning för bilförmånen enligt 61 kap. 11 § första stycket IL.

Föreligger grund för justering både uppåt och nedåt, bör justering uppåt göras före justering nedåt. I de fall justering anses motiverad på flera grunder, bör storleken av justeringen grunda sig på en samlad bedömning av de omständigheter som påverkar det privata nyttjandet av bilen.

Ett undantag från avräkningsordningen bör tillämpas för taxibil i vissa fall. Har Skatteverket fattat beslut om justering till 40 procent av ett prisbasbelopp, dvs. till den lägsta angivna nivån, bör denna justering i förekommande fall anses omfatta även nedsättning på grund av omfattande tjänstekörning (minst 3 000 mils tjänstekörning). Arbetsgivaren bör i sådant fall inte anses kunna göra någon ytterligare reduktion på grund av omfattande tjänstekörning.”

5 Uppgiftsskyldighet

5.1 Kontrolluppgift

I kontrolluppgiften för den anställde anges värdet av bilförmån för året beräknat enligt avsnitt 3.3 – 3.5. Värdering enligt avsnitt 4 ska göras endast om Skatteverket på ansökan av arbetsgivaren beslutat om justering av förmånsvärdet, vilket då även redovisas med kryssmarkering. Kontrolluppgiften ska även innehålla

1. kod för bilmodell enligt billistorna (se avsnitt 5.2).
2. storleken av nedsättning av bilförmånsvärdet i de fall den anställde betalat för förmånen,
3. värdet av bilförmånen efter nedsättning enligt punkt 2,
4. värdet av förmån av fritt drivmedel, och
5. antalet kilometer tjänstekörning som ersättning för kostnader för drivmedel för resa i tjänsten med förmånsbil avser.

Uppgift ska även lämnas om antal månader som en anställd haft bilförmån.

När årligt värde av bilförmån beräknas avrundas detta nedåt till helt hundratal kronor, se avsnitt 2.3.

I den mån kostnadsersättning för körning med förmånsbil i tjänsten överstiger avdragsgillt schablonbelopp per kilometer ska den över-skjutande delen behandlas som lön och ligga till grund för beräkning av skatteavdrag och arbetsgivaravgifter (8 kap. 19 § SBL och 2 kap. 11 § p. 1 SAL) samt redovisas som lön i kontrolluppgiften.

**SKV M
2008:18**

5.2 Kod för bilmodell

De koder för bilmodeller som anges i Skatteverkets föreskrifter (billistorna) har sju positioner och är utformade på följande sätt.

- Tillverkningsår/årsmodell anges med två siffror; 99 för år 1999, 00 för år 2000 osv. Om året för bilen är okänt anges i stället 77.
- Bilmärke anges med två bokstäver. Om bilmärket saknas i förteckningen nedan eller är okänt anges i stället XX.
- Bilvariant anges med tre siffror. Lätta lastbilar har löpnummer från 500. Om bilvarianten saknas i billistorna eller är okänd anges i stället 777.

Kodsättning av bilar med unika koder för bilmodeller har skett av årsmodell 1992 och framåt. Fr.o.m. år 2002 har begreppet årsmodell ersatts med tillverkningsår.

Om endast del av koden är känd anges de kända delarna. För övriga delar anges 77, XX resp. 777, t.ex. 05AR777 om endast bilvarianten är okänd. Koden ska alltid bestå av sju positioner.

Kod för bilmärke

AC	Acura	IS	Isuzu
AR	Alfa Romeo	IV	Iveco
AU	Audi	JA	Jaguar
BE	Bentley	JE	Jeep
BM	BMW	KI	KIA
BR	Brilliance	KO	Koenigsegg
BU	Buick	LA	Lada
CA	Cadillac	LB	Lamborghini
CH	Caterham	LI	Lincoln
CV	Chevrolet	LR	Land Rover
CY	Chrysler	LE	Lexus
CI	Citroën	LO	Lotus
DC	Dacia	MS	Maserati
DW	Daewoo/ Chevrolet	MY	Maybach
DA	Daihatsu	MA	Mazda
DT	De Tomaso	MB	Mercedes- Benz
DO	Dodge	MF	Mitsubishi- Fuso
FE	Ferrari	MG	MG
FI	Fiat	MN	MINI
FO	Ford	MI	Mitsubishi
GA	Galloper	MO	Morgan
HO	Honda	NI	Nissan
HL	Holden	OL	Oldsmobile
HU	Hummer	OP	Opel
HY	Hyundai	PA	Pagani
IN	Infinity		

PE	Peugeot	SM	Smart
PP	Piaggio Porter	SY	SsangYong
PL	Plymouth	SB	Subaru
PT	Pontiac	SZ	Suzuki
PR	Porsche	TO	Toyota
RE	Renault	TA	Tata
RR	Rolls Royce	VA	Vauxhall
RO	Rover	VW	Volkswagen
SA	Saab	VO	Volvo
SE	Seat		
SK	Skoda	XX	Övriga/okänt

**SKV M
2008:18**

6 Avdrag för resor med förmånsbil

Den som använder förmånsbil för resor mellan bostad och arbetsplats har rätt till skäligt avdrag för utgifter under samma förutsättningar som gäller resor med egen bil i fråga om krav på tidsvinst m.m. Avdrag medges för utgift för diesel med 6:50 kr per mil och för bensin och övriga drivmedel med 9:50 kr per mil. Detsamma gäller den som, utan att vara skattskyldig för bilförmån, företagit resorna med förmånsbil för vilken sambo eller sådan närstående som avses i 2 kap. 22 § IL är skattskyldig (12 kap. 29 § IL).

Avdrag medges vidare under vissa förutsättningar den som på grund av sitt arbete vistas på annan ort än den där han eller hans familj bor för skälig utgift för hemresor (12 kap. 24 § IL). Likaså medges avdrag för utgifter för resor i samband med tillträdande eller frånträdande av anställning eller uppdrag (12 kap. 25 § IL). Om godtagbara allmänna kommunikationer saknas får avdrag för sådana resor medges även för utgift för resa med förmånsbil i enlighet med föregående stycke.

Om den som använder förmånsbil för tjänsteresor betalar samtliga kostnader för drivmedlet för resorna medges avdrag för utgift för diesel med 6:50 kr per mil eller för bensin och övriga drivmedel med 9:50 kr per mil (12 kap. 5 § IL). Detsamma gäller sådan delägare i handelsbolag som ska uttagsbeskattas för bilförmån och som har använt bilen för resor i näringsverksamheten (16 kap. 27 § IL).

Den som vid resor till och från arbetet, hemresor eller vid resor i samband med till- eller frånträdande av anställning haft utgift för väg-, bro-, färjeavgift eller trängselskatt medges avdrag för sådana avgifter (12 kap. 27 § IL). Motsvarande avdragsrätt finns även för sådana utgifter vid tjänsteresor.

Innehållsförteckning

1	Allmänt om lagstiftningen m.m.	1
2	Allmänna principer	2
2.1	Övergripande bestämmelser.....	2
2.2	När föreligger bilförmån?	3
2.3	Definitioner m.m.....	5
2.4	Förmån av fritt drivmedel.....	5
2.5	Tränselskatt som avser privata resor.....	6
3	Värdering av bilförmån.....	6
3.1	Nybilpris för bilmodellen	6
3.2	Extrautrustning.....	7
3.3	Beräkning av förmånsvärde	9
3.3.1	Huvudregel.....	9
3.3.2	Bilmodellen är sex år eller äldre.....	9
3.3.3	Miljöbil.....	10
3.3.4	Omfattande tjänstekörning.....	11
3.4	Nedsättning av förmånsvärde.....	12
3.4.1	Betalning för bilförmån.....	12
3.4.2	Del av år.....	13
3.5	Byte av bil.....	13
4	Justering av förmånsvärde	14
4.1	Synnerliga skäl.....	15
4.2	Bilen används som arbetsredskap	15
4.2.1	Begränsat privat nyttjande.....	15
4.2.2	Lätt lastbil.....	15
4.2.3	Personbil.....	15
4.3	Taxibil	16
4.4	Bilen används huvudsakligen i tjänsten.	16
4.5	Testbil	17
4.6	Bil med delad dispositionsrätt.....	17
4.7	Hinder att använda bilen	17
4.8	Bil under semester m.m	18
4.9	Avräkningsordning	18
5	Uppgiftsskyldighet.....	19
5.1	Kontrolluppgiften.....	19
5.2	Kod för bilmodell.....	20
6	Avdrag för resor med förmånsbil.....	21